

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยโดยทั่วไป

การวิจัยเกี่ยวกับชาวเขาตาม " โครงการทดลองฝึกอบรมผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขา " ของแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากับทดลองใช้วิธีสอนต่าง ๆ และผลิตหนังสือแบบเรียนสำหรับชาวเขาโดยเฉพาะในวิชาคณิตศาสตร์เบื้องต้น จำนวน ๒ เล่ม ๑๓ บท มีเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมปีที่ ๔ พร้อมทั้งคู่มือครู ระหว่างการทดลองฝึกอบรมที่จะใช้ควบคู่กับหนังสือแบบเรียน ๑ เล่ม เพื่อให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ ความสามารถเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาด้านการศึกษา หรือเป็นผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขาเผ่าของตนในหมู่บ้านชาวเขา ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหาขาดครูสอนเด็กชาวเขา อันเป็นปัญหาเป็นห่วงของชาติขณะนี้

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้ ชาวเขาที่มารับการฝึกอบรม โดยใช้หลักสูตรพิเศษ หนังสือแบบเรียนและคู่มือครูที่สร้างขึ้น ตลอดจนใช้หลักการและวิธีการฝึกอบรมตามโครงการตลอดระยะเวลา ๓ เดือน จะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการสอนเด็กชาวเขาได้ และความสามารถทั้งก่อนและหลังการอบรมมีความแตกต่างกันในทางเพิ่มขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ กองสงเคราะห์ชาวเขา ได้คัดเลือกชาวเขาจากจังหวัดต่าง ๆ จำนวน ๕๙ คน เป็นพระภิกษุ ๓ รูป สามเณร ๒๖ รูป และฆราวาส ๓๐ คน มารับการอบรมและอยู่ประจำตลอดระยะเวลา ๓ เดือน ณ ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หนังสือแบบเรียน คู่มือครู แบบประเมินผลแบบเรียน และแบบทดสอบซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ตามเนื้อหาของแบบเรียนที่จะนำไปใช้ทดลองฝึกอบรม ไปทดสอบกับประชากรที่ใช้ทดลองจำนวน ๕๙ คน และนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อถือได้ การให้คะแนนแบบทดสอบ ถ้าตอบถูกให้ชดเชย ๑ คะแนน ถ้าตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือเลือกคำตอบเกินกว่า ๑ ข้อ ให้ ๐ (ศูนย์) คะแนน การวิเคราะห์แบบทดสอบ ได้ความสัมพันธ์ของความเชื่อถือได้

ในเกณฑ์สูง คือเท่ากับ .๕๑ นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์ขอเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สรุปผลการวิจัย

๑. ข้อทดสอบเป็นที่เชื่อถือได้ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้เท่ากับ .๕๑
๒. ผู้รับการอบรมมีความก้าวหน้า และมีความสามารถเพิ่มขึ้นได้ผลเป็นที่น่าพอใจตามความมุ่งหมาย เพราะจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการฝึกอบรมมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐๑ และคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม
๓. ผู้รับการอบรมส่วนใหญ่เข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ได้ฝึกอบรมไปแล้ว เนื่องจากคะแนนของแบบประเมินผลแบบเวียน แสดงว่าคะแนนมัชฌิมเลขคณิตสูง และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ ประกอบกับผู้รับการอบรมส่วนใหญ่มีความรู้ใกล้เคียงกัน เพราะได้รับประสบการณ์คล้ายคลึงกัน มีส่วนน้อยที่มีภูมิหลังทางการศึกษาแตกต่างไปจากกลุ่ม จึงทำให้บางข้อมีคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง แต่สูงไปในทางที่เข้าใจมากกว่าไม่เข้าใจในบทเรียนนั้น ๆ
๔. พื้นฐานการศึกษาของผู้รับการอบรมไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการสอนได้หรือไม่ได้ เพราะว่าค่าโคสแควร์ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าโคสแควร์ในตารางที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ ทุกข้อ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

๑. ความแตกต่างในระดับพื้นฐานความรู้วิชาสามัญของผู้รับการฝึกอบรมแตกต่างกันมากเกินไป คือมีตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ ๒ จนถึง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ป.๒ ถึง ม.ศ.๓) ทำให้เกิดปัญหาในการสอนและฝึกอบรม ฉะนั้นการคัดเลือกเข้ารับการอบรมในรุ่นต่อไปควรคัดเลือก .../เอาผู้มีระดับการศึกษาระดับ

เอาผู้มีระดับการศึกษาระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน ถ้าสามารถจัดอบรมไ้ระดับละ ๑ รุ่น
จะเป็นผลดีมาก ทั้งนี้นอกจากจะลดปัญหาที่สาเหตุมาจากความแตกต่างของพื้นความรู้วิชาสามัญ
ของผู้รับการอบรมแล้ว ยังจะช่วยให้วิจัยผลการอบรมเปรียบเทียบแต่ละรุ่นได้อีกด้วย

๒. ระดับพื้นความรู้สามัญของผู้รับการอบรมอย่างน้อยควรจบชั้นประถมศึกษา ๔ ینگ.
จากผลการอบรมและทดสอบปรากฏว่า ผู้ทดสอบตกทั้งด้านวิชาการและฝึกสอนเป็นผู้ที่ความรู้ไม่ถึง
ชั้นประถมศึกษา ๔ จำนวน ๒ คนและผู้มีพื้นความรู้สำเร็จชั้นประถมศึกษา ๔ จำนวน ๒ คน

๓. ปัญหาในด้านการพูดและการออกเสียงภาษาไทย แตกต่างกันระหว่างชาวเขาเผ่า
ต่าง ๆ ถ้าการอบรมครั้งต่อไปรวมเอาเผ่าที่มีความคล้ายคลึงกันทางภาษาและการออกเสียง
ใกล้เคียงกันเป็นรุ่นเดียวกัน เช่น แมว เยา ลีซอ หรือกะเหรี่ยง ลัวะ อีกอ และมูเซอ เป็นต้น
จะช่วยให้การแก้ปัญหาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

๔. ผู้รับการอบรมที่เป็นพระภิกษุสามเณร มีพัฒนาการทุกด้านค่อนข้างสูงกว่าที่เป็นฆราวาส
ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากมีพื้นฐานความรู้ระเบียบวินัยดีมากจน จึงเป็นกลุ่มผู้นำในค่านิยมใดเป็นอย่างดี
การอบรมในรุ่นต่อไปควรให้ ๒ กลุ่มดังกล่าวมีจำนวนเท่ากัน จะเป็นประโยชน์ในการเปรียบเทียบ
ได้เด่นชัด

๕. หนังสือแบบเรียนที่ใช้ในการทดลองสอนครั้งนี้ สร้างขึ้นด้วยความรีบร้อนมีข้อควรแก้ไข
ปรับปรุงอีกมาก โดยเฉพาะในการเขียน การพิมพ์ค้ำเนาอย่างเร่งรีบ เพื่อให้ทันในการอบรม
ครั้งนี้ เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ควรจะได้พิมพ์เป็นรูปเล่มมีภาพประกอบอย่างสมบูรณ์ เพื่อใช้เป็น
หนังสือแบบเรียนสำหรับเด็กชาวเขาต่อไป

๖. ผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขาที่มารับการฝึกอบรมรุ่นแรกนี้ ได้รับหนังสือแบบเรียนที่สร้าง
ขึ้นพร้อมทั้งคู่มือครูคนละ ๑ ชุด แต่เมื่อออกไปปฏิบัติงานสอนตามหมู่บ้าน เด็กจะไม่มีหนังสือเรียน
นอกจากผู้ช่วยครูเหล่านั้น จะทำแผนภูมิจากหนังสือดังกล่าวใช้สอนชั่วคราว หากมีการจัดพิมพ์หนังสือ
นี้แจกแก่เด็กชาวเขา จะช่วยให้การติดตามผลงานการวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มิฉะนั้นแล้วการแก้
ปัญหาทางการศึกษาของเด็กชาวเขาจะไม่ได้ผลเท่าที่ควร

๗. จากความจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ มีผู้วิจัยไม่ครบตามหมวดวิชา คือวิชาวิทยาศาสตร์
พลศึกษา ศิลปศึกษา ดังนั้นเพื่อให้การสอนครบทุกหมวดวิชา ควรจัดทดลองฝึกอบรมเพิ่มเติม ใน
การอบรมครั้งต่อไป

๘. ควรมีการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้รับการอบรมไปแล้วอย่างใกล้ชิด เพื่อจะได้ทราบความเคลื่อนไหวในด้านการสอนและคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือต่อไป

๙. การสร้างเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขาใหม่มากขึ้น เช่น หนังสือแบบเรียน คู่มือครู หนังสืออ่านประกอบสำหรับครู เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางคานเนื้อหาวิชาและกลวิธีในการสอน

๑๐. ควรมีการอบรมผู้ช่วยครูสอนชาวเขารุ่นแรกก่อนอบรมไปแล้ว ให้มีโอกาสกลับมารับการอบรมอีกครั้งหนึ่ง หลังจากออกไปปฏิบัติหน้าที่แล้วเป็นเวลา ๒ ปี เพื่อจะได้เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และปรับปรุงการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑๑. ในการติดตามผลงานการวิจัย หน่วยงานต่าง ๆ ควรให้ความร่วมมือและประสานงานกันอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาทางการศึกษาของชาวเขา การร่วมมือกันอย่างทุกฝ่าย จะช่วยให้แผนพัฒนาและส่งเสริมชาวเขาบรรลุผลสำเร็จโดยเร็ว และการรุดหน้าไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และการเมือง

ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. วิจัยเรื่องเดียวกันนี้ต่อไป เพื่อจะได้หาข้อบกพร่องและแก้ไข เพิ่มเติม แบบเรียนที่ใช้สอน เพื่อให้แบบเรียนสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

๒. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลให้มากขึ้นกว่าเดิม และข้อมูลที่นำมาควรนำมาวิเคราะห์ทางสถิติได้

๓. เวลาการวิจัยควรขยายออกไปอีก และควรให้ผู้รับการอบรมทุกคนได้ฝึกสอนทุกวิชาอย่างน้อยคนละ ๑ ครั้ง และสอนทุกครั้ง จะทำให้ได้ผลการวิจัยแน่นอนยิ่งขึ้น

๔. ผู้ที่จะทำการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะได้เตรียมแผนการเก็บข้อมูลล่วงหน้าไว้ให้มากที่สุด

๕. ผู้ควบคุมการวิจัย ควรออกไปนิเทศแนะนำแก้ไข ตลอดทั้งการเก็บข้อมูลต่าง ๆ

ทุกครั้ง อย่างน้อย ๔ ครั้ง